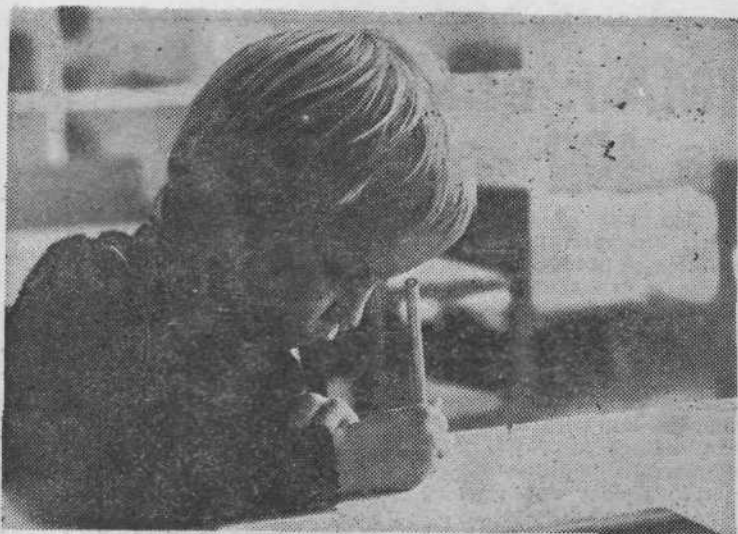

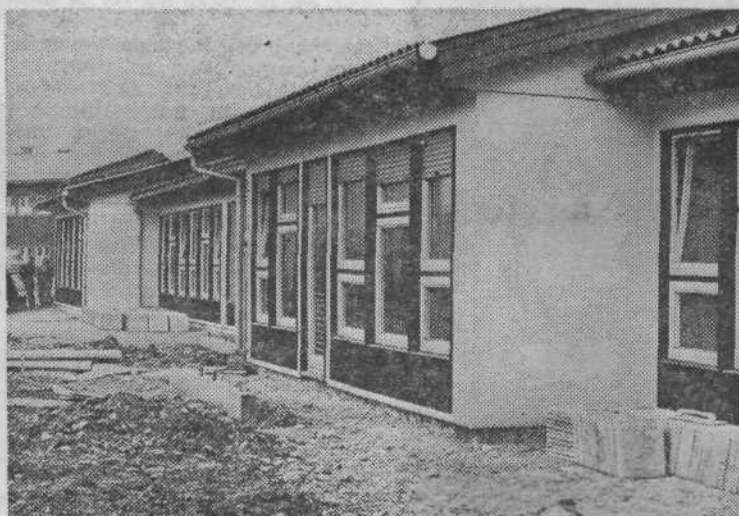
Tihožitje s pisalom in kosom papirja

Če se natanko pogleda, so lego kocke čisto pripravne

Tako! Čim manj joka in čimveč smeha nad slinčki z lepimi živalcami!

Prav čeden vrtec, res. In čisto praktičen. In ne predrag.

MG – bo lahko še bolj zaživelo

Mestno gledališče ljubljansko je bilo že precej časa potrebno močne investicijske injekcije, še posebej zaradi vedno več ljubiteljev teatra, ki se želijo dunovno razvedriti ravno pod streho MGL.

Mestno gledališče je prenovljeno. Od bivše frančiškanske dvorane, ki je bila seveda nekoč zgrajena v druge namene, so ostale le osnovne stene dvorane, vse drugo pa je novo. Nekatera razmerja pa vsekakor lahko vidimo, če se ozremo po Čopovi ulici in zagledamo veliko betonsko zgradbo, ki se vije nad živahno ulico.

Po novem je gledališki oder mnogo večji, dvorana pa se razteza v enem samem poševnem nivoju. Igralci bodo dobili svoje garderobe, v stavbi pa bodo tudi vsi upravni prostori. Sedežev ni več, kot jih je bilo poprej, vendar pa so sedaj neprimerno bolj udobni. Z vsakega sedeža je možna popolna vidljivost na celoten oder, dosežen pa je tudi izreden zvočni učinek.

Osvetlitev odra je avtomatizirana. Električni regulator pa je naredil Inštitut Jožefa Štefana.

Poleg same dvorane in odra bodo usposobljeni še dodatni prostori za vaje. Velike možnosti za povečanje dejavnosti mestnega gledališča bodo dane z dvoranico za manjše prireditve komornega značaja, kot so razni recitacijski večeri, eksperimentalne predstave, kjer bo nastopilo manj igralcev.

Pogovarjali smo se s podpredsednikom mestne skupščine in direktorjem MGL Sergejem Vošnjakom, napletli pa smo tudi na finančna sredstva.

»Proračunskih sredstev je šlo za to stavbo zelo malo,« je menil tov. Vošnjak. »V zadnjih letih je bilo, predvsem ob začetku graditve stavbe, namensko dodeljenih 3,15 milijona N dinarjev, ob koncu leta 1973 pa še 480.000 din. Vrednost investicije, in to tistega dela, ki bo kasneje služil izključno gledališču, pa bo 30 milijonov dinarjev. Na mestni skupščini imamo vloženo prošnjo za 2.480.000 dinarjev. To je sicer še prošnja, če pa bi bila realizirana, bi šlo tako iz proračunskih sredstev za prenovljeno mestno gledališče 20 odstotkov vseh sredstev. S tem v zvezi nastaja tudi težava; predvidevamo je, da preidejo z letošnjim letom vse takšne investicije na ljubljansko kulturno skupnost, kjer pa doslej še ni bilo govora o investiranju v MGL, saj se tudi MGL še ni obrnilo na ta naslov.«

Mestno gledališče ljubljansko je mestna skupščina izvzela iz obveznosti, da je treba plačevati komunalne prispevke, tako pa se je tudi gradnja nove gledališke stavbe v določeni meri pocenila. Mestno gledališče je iskalo tudi soinvestitorje, našlo pa jih je v nekaterih gospodarskih organizacijah, kot Konditor, Veletekstil, Galant, Volna in nekatere druge, ki so bile pripravljene sprejeti določen delež pri investiranju MGL.

Sedaj delavci podirajo plotove v Čopovi ulici. Tako vidimo betonske bloke in plošče, nas pa je zanimalo, kaj je pravzaprav že doseženo.

Direktor MGL je menil: »Gledališče — dvorana in oder sta dokončana, čeprav sta zadnja stena in tla odra praktično na pol odprta, saj celotna stavba še ni gotova. Na srečo to letos niti ni tako motilo, kot bi lahko v hujši zimi. Predstave so kljub temu v redu odvijajo. Z. S.

Šole... ko snega ni in ni

Letošnja zima, če sploh še zasluži to ime, se nam je izneverila. Ko bodo te vrstice zagledale beli dan se ta, v otroškem svetu tako opevana bela starka sicer še ne bo poslovi-la, toda januarja je že itak konec, tisti kratki februar bo mimogrede naokoli, marec pa že vse preveč diši po zvončkih. Ali nas bo zima krepko potegnila za nos? No, kakorkoli že, snega, ki ga je bilo celo premalo za kakšen pošten mnogo-boj s kepanjem, ni in ni. Se sploh splača truditi se za odlično spričevalo, ko pa obljubljenemu smučarske opreme sploh rabil ne bom, mi je potožil oni dan kuštravček na našem dvorišču.

Pa brez šale. Letošnja »snežena suša« je belila glave tudi vodstvom osnovnih šol, ki so razmišljali, ali bi nemara kazalo prestaviti semestralne počitnice na kasnejši čas, ko bi mogoče le zapadlo kaj snega, da bi se otroci tako kot je bilo doslej v navadi, na snegu odpočili, sprostiti in si nabrali novih moči za drugo polletje. No, zdaj so se dokončno odločili, da počitnic ne bodo premaknili na poznejši čas, ker za enkrat nihče zadržano ne more

obljubiti snega, otroci pa bi bili vendarle obremenjeni. Treba se bo torej v počitnicah znajti drugače. Nekateri otroci bodo šli, kot smo zvedeli, s starši iskati snega na oddaljenejša smučišča, drugi spet pa s svojimi klubi.

Vsi učenci petih razredov imajo zimsko šolo v naravi — obvezne tečaje smučanja. Osnovne šole iz Centra imajo svojo »bazo« v Domu za počitniška letovanja občine Center v Gorjah. Kot smo zvedeli, je zdaj tam še nekaj belih zaplat, po katerih bolj ali manj uspešno vijugajo novinci, na »pošteno« smuko pa se vozijo vsak dan na bližnja smučišča.

Sicer pa je pred počitnicami po vseh šolah vladalo nekakšno mrzlično zatišje. Učenci so »se borili« za čim boljše ocene, učitelji so pripravljali zaključne konference.

V decembru so tudi na vseh osnovnih šolah v Centru proslavili dan JLA s kulturnimi programi in srečanji. Kajpada so povsod tudi veselo jelkovali z razrednimi in osrednjimi prireditvami. Tudi zaplesali so, zlasti v višjih razredih, kjer imajo v rednem programu plesne vaje. Pripravljajo tudi

praznovanje Prešernovega dneva.

Se posebno svečano bo to praznovanje na OŠ dr. JOŽETA POTRČA, kjer bodo 8. februarja hkrati proslavili 10. obletnico šole. Ob tej priložnosti bodo izdali zbornik, izšla bo posebna številka »Potrčevih plamenčkov«, učenci in gostje pa si bodo ogledali film — delo šolske amaterske skupine — o šoli in njenih dejavnostih.

Sicer pa kolektiv te šole pesti prostorska stiska, da je kabinetni pouk nekoliko okrnjen. Primanjkuje jim prostora zlasti za interesne dejavnosti. Načrtujejo prizidek k šoli. Tako bi pridobili štiri učilnice.

NA OŠ LEDINA so se na pobudo Zavoda za šolstvo letos lotili zanimivega preskusa. V »gosteh« imajo razred 30 prvotščakov iz občine Vič. Vsak dan jih pripeljejo z avtobusom, otroci ostajajo v podaljšanem bivanju in med tednom pušča-jo šolske potrebščine v šoli. Glavni vzgojni smoter je ta, so nam povedali, da učenci v določenem času izpolnijo šolske obveznosti za naslednji dan, napišejo naloge, se (na)učijo in se hkrati organizirano re-

kreirajo. Otroci naj bi torej pridobili potrebne delovne navade, naj bi se pravilno učili in ne neskočno dolge ure brez pravega učinka posedali pri knjigah, kot nekateri še počnejo. Prvi rezultati bodo znani seveda šele ob koncu leta in pozneje.

NA OSNOVNI SOLI TONETA ČUFARJA, kjer so pred tremi leti praznovali deseto obletnico, so že tri leta »zaplan-kan« zaradi gradnje novega RTV centra, dvorišče pa je postalo javno parkirišče, je koj v začetku potožil direktor šole Ivan Berce. »Neodgovorno je to, da se mora naša vzgojno-izobraževalna ustanova dušiti v tem hrupu, slabem zraku. Nemara bom le dobil pravi odgovor po javnem pismu, kdaj nas bodo rešili tega oklepa,« je povedal. Sicer pa vse šolske in izvenšolske dejavnosti izredno živahno delajo, zlasti mladi literati. Pa še to, eden izmed učencev te šole prav resno sodeluje v novem slovenskem filmu Pastirci. Živel je na kmetih in je že prej videl žive krave.

Tudi na drugih šolah v Centru smo zvedeli kup zanimivosti, zlasti na OŠ Toneta Tomšiča, ampak to je že snov za prihodnjo številko. R. R.